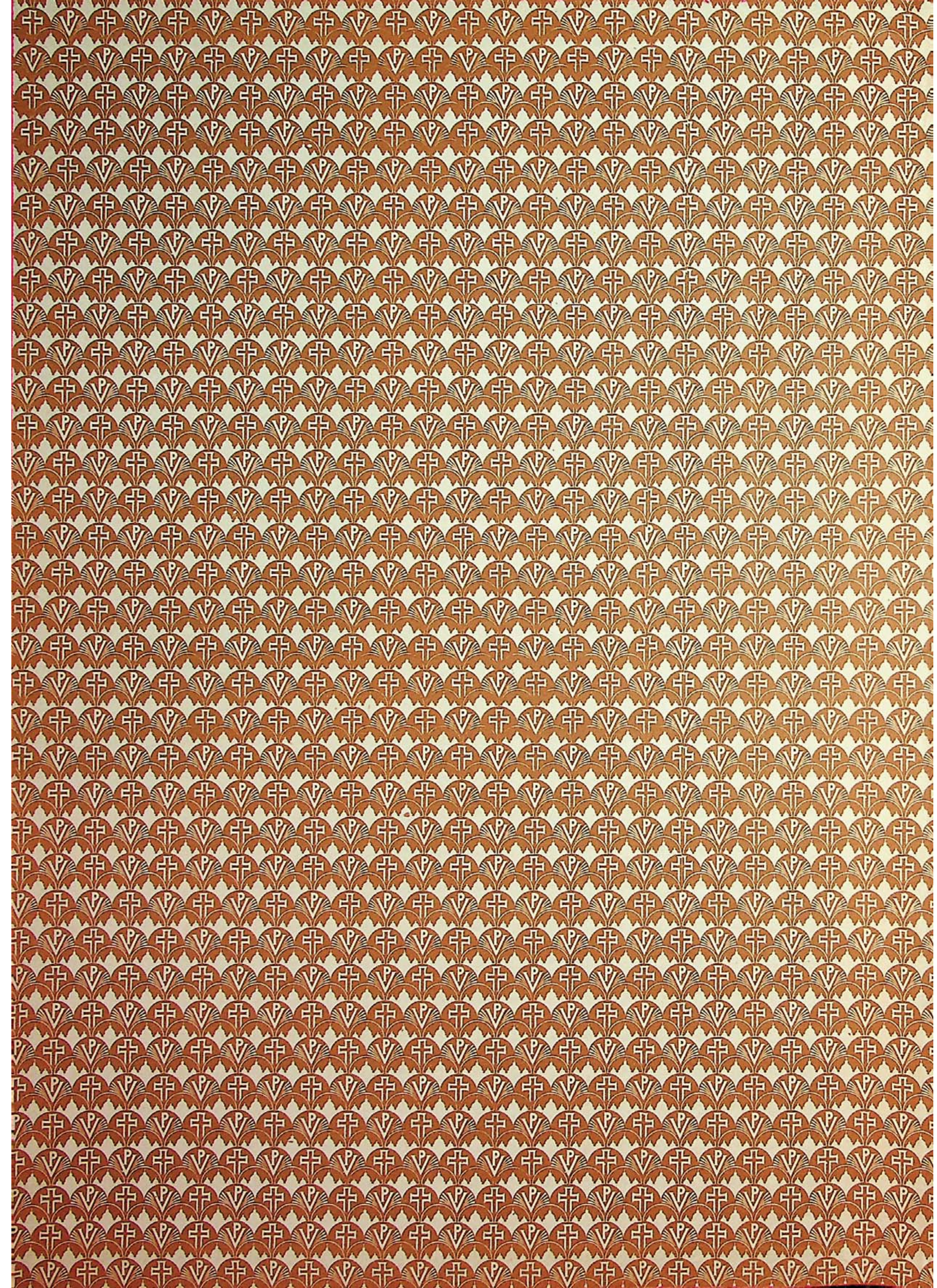
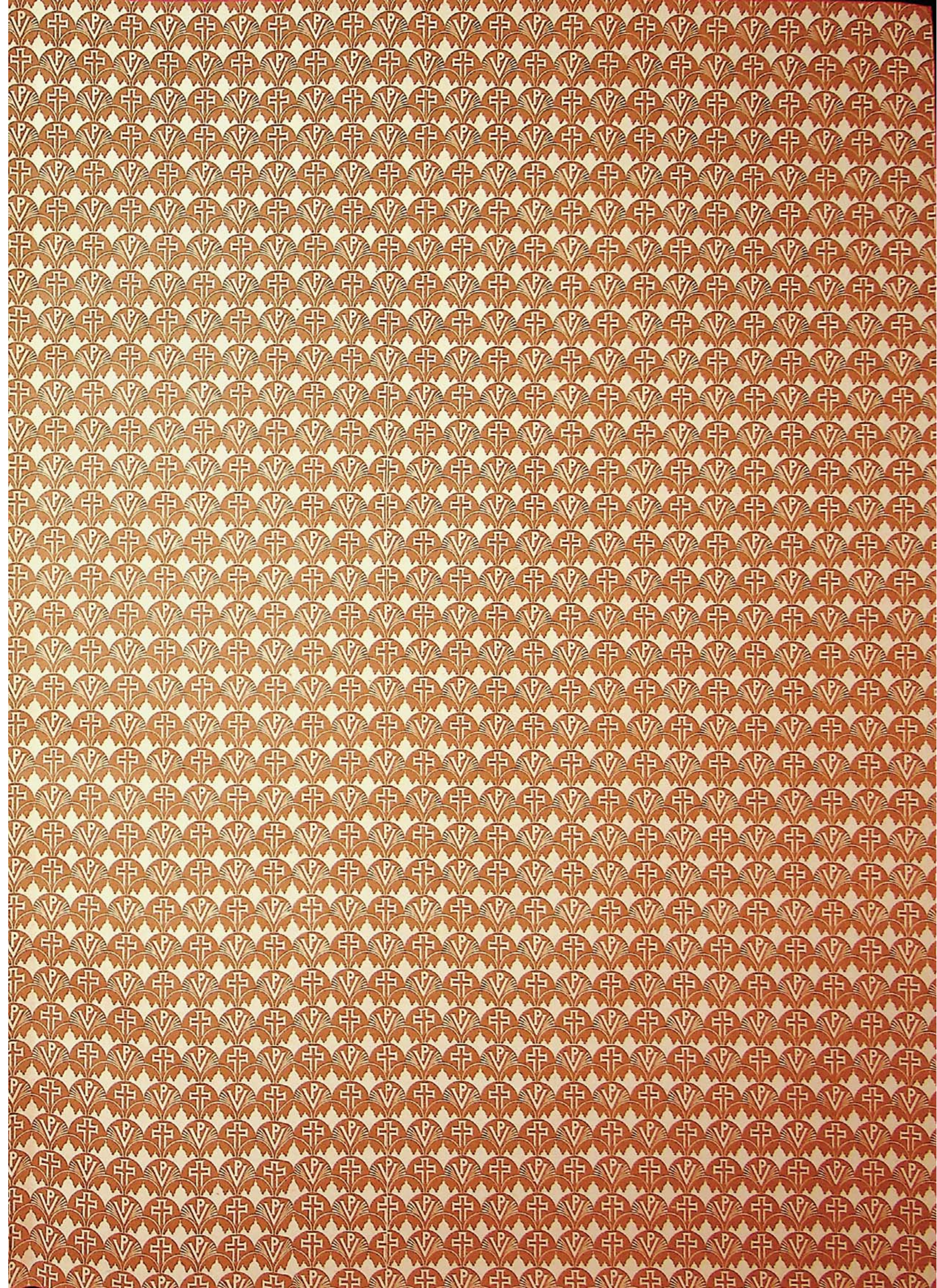

CANTUS PASSIONIS

CHRISTUS

CANTUS PASSIONIS

DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

SECUNDUM

MATTHÆUM, MARCUM, LUCAM ET JOANNEM

EX EDITIONE AUTHENTICA EXCERPTUS

FASCICULUS II

CHRISTUS

LIBRERIA EDITRICE VATICANA

MCMXLVIII

Concordat cum editione authentica originali.

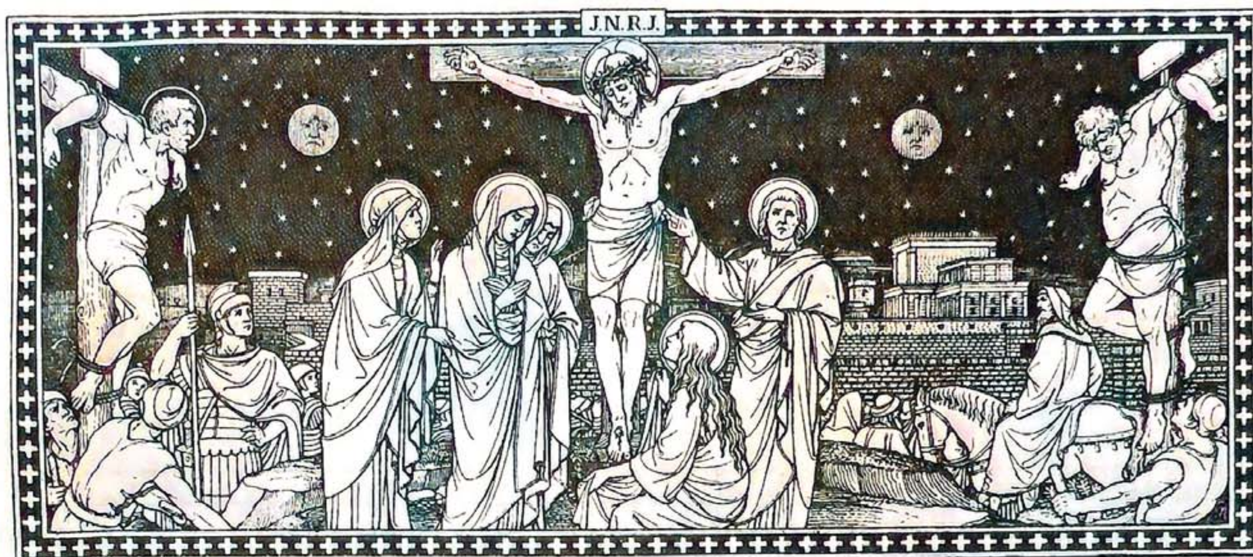
In fidem, etc.

Ex Secretaria S. R. C., die 24 Martii 1948.

L. ✠ S.

† ALFONSUS CARINCI, Archiep. Seleucien. in Isauria,
S. R. C. Secretarius.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

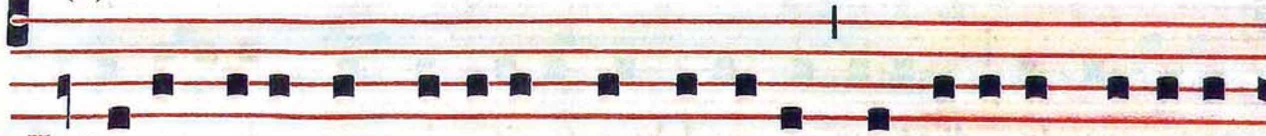
DOMINICA IN PALMIS

Passio Domini incipitur absolute: non dicitur Munda cor meum, **non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur** Dóminus vobíscum, **nec respondetur** Glória tibi, Dómine: **et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat** Pássio Dómini nostri, **non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.**

ássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Matthæum. In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis:

(1)

✠ Sci- tis qui- a post bí- du- um Pascha fi- et, et Fi- li- us hómi- nis

tra- dé- tur ut cru- ci- fi- gá- tur?

C. Tunc congregáti sunt príncipes sacerdótum, et senióres pópuli in átrium príncipis sacerdótum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, et occíderent. Dicébant autem: S. Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. C. Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum

(1) **Notula ista quæ « custos » dicitur, post clavem posita est, ut singuli cantores facilius tonum convenientem invenire possint.**

unguénti pretiósi, et effúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discípuli, indignáti sunt, dicéntes: S. Ut quid perdítio hæc? pótuit enim istud venúmdari multo, et dari paupéribus. C. Sciens autem Jesus, ait illis.

✠ Quid mo- lé-sti estis hu- ic mu- lí- e- ri? o-pus e-nim bo-num o-pe-rá-ta est in me. Nam semper páupe-res ha-bé-tis vo-bíscum: me autem non semper ha- bé-tis. Mit-tens e-nim hæc unguéntum hoc in corpus me- um, ad se-pe- li- éndum me fe-cit. Amen di- co vo-bis, u-bi-cúmque præ-di-cá-tum fú- e- rit hoc Evangé- li- um in to-to mundo, di-cé-tur et quod hæc fe-cit in memó-ri- am e-jus.

C. Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdótum, et ait illis: S. Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C. At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem ut eum tráderet. Prima autem die azymórum accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: S. Ubi vis parémus tibi comédere pascha? C. At Jesus dixit:

✠ I- te in ci- vi-tá-tem ad quemdam, et dí-ci-te e- i: Ma- gí-

ster di-cit: Tempus me- um pro-pe est, a-pud te fá-ci- o pascha cum di-scí-pu- lis me- is.

C. Et fecérunt discípuli, sicut constítuit illis Jesus, et paravérunt pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discípulis suis. Et edéntibus illis, dixit:

✠ Amen di-co vo-bis, qui-a unus vestrum me tra-di- tú-rus est.

C. Et contristáti valde, cœpérunt sínguli dícere: S. Numquid ego sum, Dómine? C. At ipse respóndens, ait:

✠ Qui in-tíngit me-cum ma-num in pa-rópsi-de, hic me tra-det.

Fi- li- us quidem hómi-nis va-dit, sic-ut scriptum est de il-lo:

væ autem hómi-ni il-li, per quem Fi- li- us hómi-nis tra- dé-tur:

bo-num e-rat e- i si na-tus non fu- ísset homo il-le.

C. Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: S. Numquid ego sum, Rabbi? C. Ait illi:

✠ Tu di- xí-sti.

C. Cœnántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait:

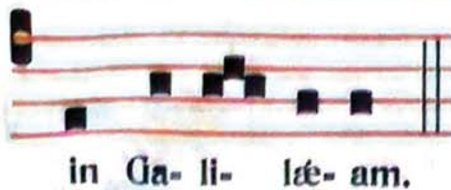
✠ Accí-pi-te, et comé-di-te: hoc est cor-pus me-um.

C. Et accípiens cálicem, grátias egit: et dedit illis, dicens:

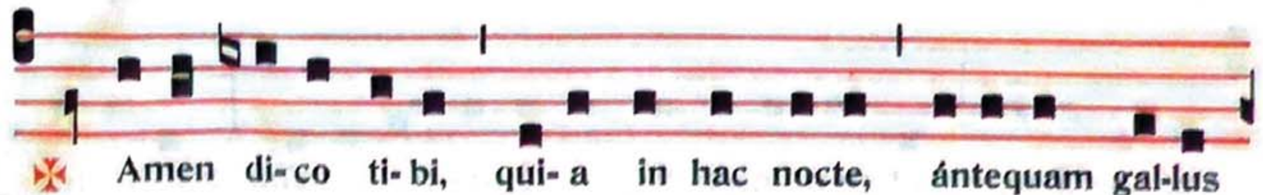
✠ Bí-bi-te ex hoc omnes. Hic est e-nim sanguis me-us no-vi testaménti, qui pro mul-tis effundé-tur in remissi-ónem pecca-tó-rum. Di-co autem vo-bis: non bi-bam ámo-do de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis, usque in di-em il-lum, cum il-lud bi-bam vo-bíscum no-vum in regno Pa-tris me-i.
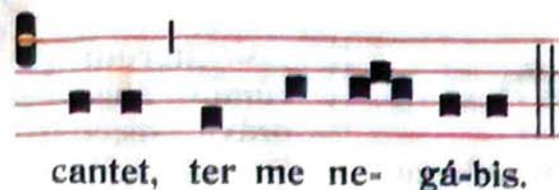
C. Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus:

✠ Omnes vos scánda-lum pa-ti-émi-ni in me, in i-sta nocte. Scrip-tum est e-nim: Percú-ti-am pastó-rem, et dispergéntur o-ves gre-gis. Postquam au-tem re-surré-xe-ro, præ-cé-dam vos

in Ga- li- lǽ- am.

C. Respóndens autem Petrus, ait illi: S. Et si omnes scandalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor. C. Ait illi Jesus:
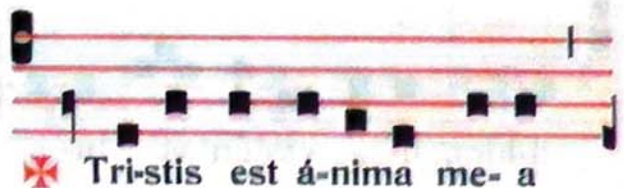

✠ Amen di-co ti-bi, qui-a in hac nocte, ántequam gal-lus

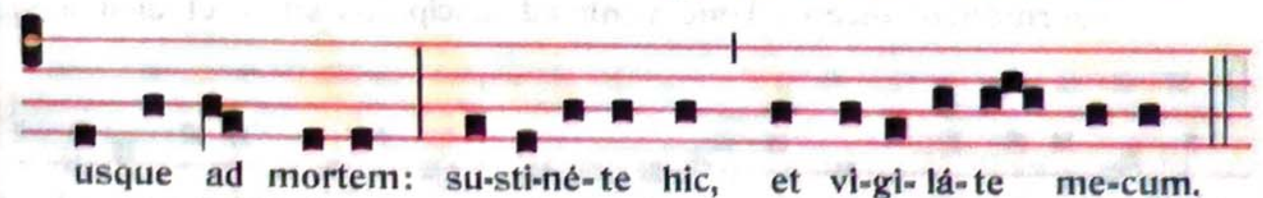

cantet, ter me ne- gá-bis.

C. Ait illi Petrus: S. Etiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo. C. Simíliter et omnes discípuli dixérunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discípulis suis: BEGIN

✠ Se- dé- te hic do-nec va-dam il-luc, et o-rem.

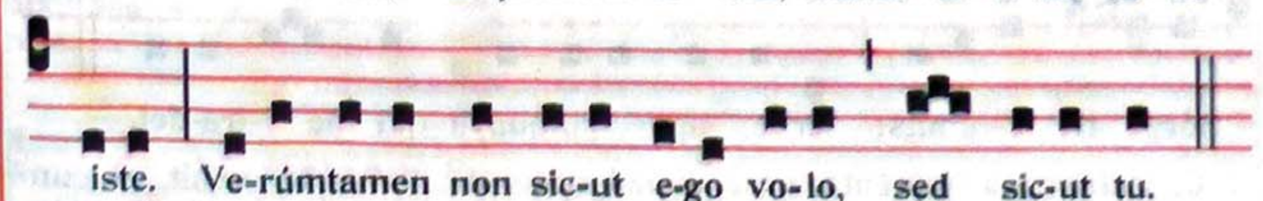
C. Et assúmpto Petro, et duóbus fíliis Zebedǽi, cœpit contristári, et mœstus esse. Tunc ait illis:

✠ Tri-stis est á-nima me- a

usque ad mortem: su-sti-né-te hic, et vi-gi-lá-te me-cum.

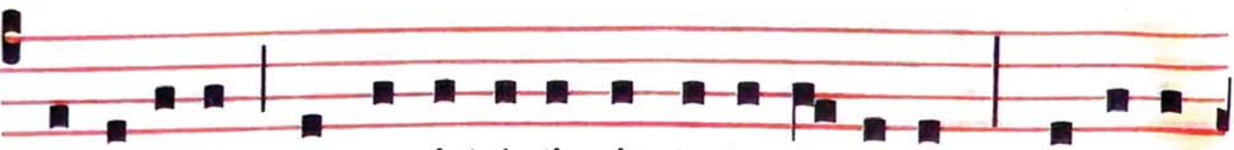
C. Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans, et dicens

✠ Pa- ter mi, si possí-bi-le est, tránse- at a me ca- lix

iste. Ve-rúmtamen non sic-ut e-go vo-lo, sed sic-ut tu.

C. Et venit ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro:

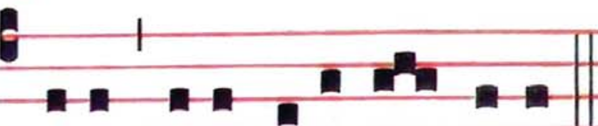

C. Iterum secúndo ábiit, et orávit, dicens:

C. Et venit íterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, íterum ábiit, et orávit tértio, eúmdem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, et dicit illis:

C. Adhuc eo loquénte, ecce Judas unus de duódecim venit, et cum eo turba multa cum gládiis, et fústibus, missi a princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum, dedit illis signum, dicens: S. Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

C. Et conféstim accédens ad Jesum, dixit: S. Ave, Rabbi. C. Et osculátus est eum. Dixítque illi Jesus:

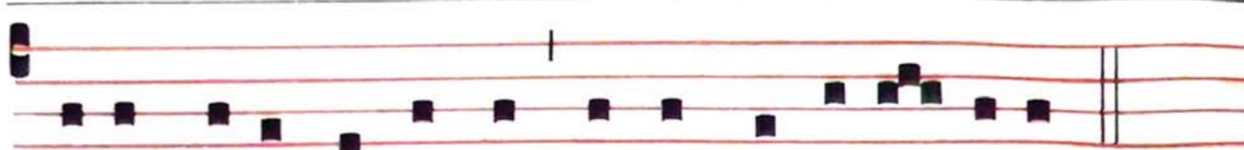
✠ A-mí- ce, ad quid ve-ní-sti?

C. Tunc accessérunt, et manus injecérunt in Jesum, et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, exténdens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus:

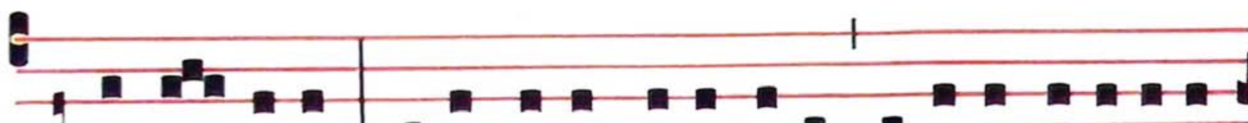
✠ Convérte glá- di- um tu- um in lo-cum su- um. Omnes e-nim, qui accé-pe-rint glá-di- um, glá-di- o per- í-bunt. An pu-tas, qui-a non possum rogá-re Patrem me- um, et exhi-bé-bit mi-hi mo-do plus quam du- ó-de-cim le-gi- ó-nes Ange-ló-rum? Quómo-do ergo imple-búntur Scriptú-ræ, qui- a sic o-pór-tet fi- e- ri?

C. In illa hora dixit Jesus turbis:

✠ Tamquam ad latró-nem ex-í-stis cum glá-di- is, et fú-sti-bus compre-hénde-re me: quo- tí-di- e a-pud vos se-

C. Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúræ prophetárum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt. At illi tenéntes Jesum duxérunt ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi scribæ, et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium príncipis sacerdótum. Et ingréssus intro, sedébat cum minístris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdótum, et omne concílium, quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi testes accessíssent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes, et dixérunt: S. Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reædificáre illud. C. Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: S. Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsum te testificántur? C. Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum ait illi: S. Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Fílius Dei. C. Dicit illi Jesus:

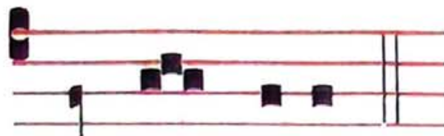

C. Tunc princeps sacerdótum scidit vestiménta sua, dicens: S. Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? C. At illi respondéntes dixérunt: S. Reus est mortis. C. Tunc exspuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum cecidérunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: S. Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit? C. Petrus vero sedébat foris in átrio: et accéssit ad eum una ancílla, dicens: S. Et tu cum Jesu Galilæo eras. C. At ille negávit coram ómnibus, dicens: S. Néscio quid dicis. C. Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, et ait his, qui erant ibi: S. Et hic erat cum Jesu Nazaréno. C. Et íterum negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt, qui stabant, et dixérunt Petro: C. Vere et tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit. C. Tunc cœpit detestári, et juráre quia non novísset hóminem. Et contínuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu,

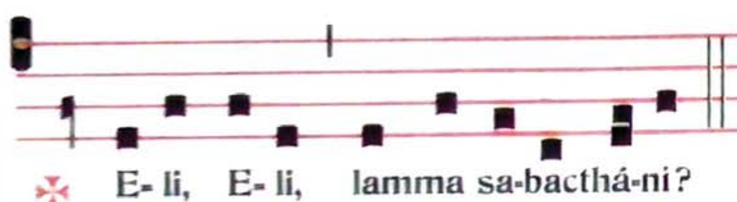
quod díxerat: Priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras, flevit amáre. Mane autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdótum, et senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Piláto præsidi. Tunc videns Judas, qui eum trádidit, quod damnátus esset; pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdótum, et senióribus, dicens: S. Peccávi, tradens sánguinem justum. C. At illi dixérunt: S. Quid ad nos? Tu víderis. C. Et projéctis argénteis in templo, recéssit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdótum, accéptis argénteis, dixérunt: S. Non licet eos míttere in córbonam: quia prétium sánguinis est. C. Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocatus est ager ille, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a fíliis Israël: et dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constítuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogávit eum præses, dicens: S. Tu es Rex Judæórum? C. Dicit illi Jesus:

C. Et cum accusarétur a princípibus sacerdótum, et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus:

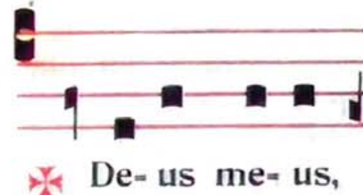
S. Non audis quanta advérsum te dicunt testimónia? C. Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur præses veheménter. Per diem autem solémnem consuéverat præses pópulo dimíttere unum vinctum, quem voluíssent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: S. Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dícitur Christus? C. Sciébat enim, quod per invídiam tradidíssent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor ejus, dicens: S. Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hódie per visum propter eum C. Príncipes autem sacerdótum, et senióres persuasérunt pópulis, ut péterent Barábbam, Jesum vero pérderent. Respóndens autem præses ait illis: S. Quem vultis vobis de duóbus dimítti? C. At illi dixérunt: S. Barábbam. C. Dicit illis Pilátus: S. Quid ígitur fáciam de Jesu, qui dícitur Christus? C. Dicunt omnes: S. Crucifigátur. C. Ait illis præses: S. Quid enim mali fecit? C. At illi magis clamábant, dicéntes: S. Crucifigátur. C. Videns autem Pilátus quia nihil profíceret, sed magis tumúltus fíeret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: S. Innocens ego sum a sánguine justi hujus: vos vidéritis. C. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: S. Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros. C. Tunc dimísit illis Barábbam: Jesum autem flagellátum trádidit eis, ut crucifigerétur. Tunc mílites præsidis suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem: et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes coronam de spinis, posuérunt super

caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus. Et genu fléxo ante eum, illudébat ei, dicéntes: S. Ave, Rex Judæórum. C. Et expuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámyde, et induérunt eum vestiméntis ejus, et duxérunt eum ut crucifígerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem: hunc angariavérunt, ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum. Et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur, quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Hic est Jesus Rex Judæórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes: unus a dextris, et unus a sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: S. Vah, qui déstruis templum Dei, et in tríduo illud reædíficas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. C. Simíliter et príncipes sacerdótum illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: S. Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: Si Rex Israël est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confídit in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Fílius Dei sum. C. Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens:

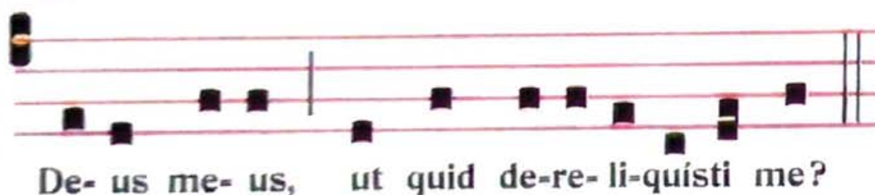

✠ E- li, E- li, lamma sa-bactháni?

C. Hoc est:

✠ De- us me- us,

De- us me- us, ut quid de-re- li-quísti me?

C. Quidam autem illic stantes, et audiéntes, dicébant:

S. Elíam vocat iste. C. Et contínuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: S. Sine, videámus an véniat Elías líberans eum. C. Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt: et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem ejus, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem, et qui cum eo erant,

custodiéntes Jesum, viso terræmótu, et his, quæ fiébant, timuérunt valde, dicéntes: S. Vere Fílius Dei erat iste. C. Erant autem ibi mulíeres multæ a longe, quæ secútæ erant Jesum a Galilǽa, ministrántes ei: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi, et Joseph mater, et mater filiórum Zebedǽi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathǽa, nómine Joseph, qui et ipse discípulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit. // Erat autem ibi María Magdaléne, et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum. END

Hic dicitur Munda cor meum, petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur Dóminus vobíscum, et Celebrans aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cujus fine Celebrans osculatur librum, et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria VI in Parasceve.

Altera autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdótum, et pharisǽi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium: ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

FERIA III

MAJORIS HEBDOMADÆ

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Marcum. In illo témpore: erat Pascha, et ázima post bíduum, et quærébant summi sacerdótes et scribæ quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent. Dicébant autem: S. Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. C. Et cum esset Jesus Bethániæ in domo Simónis leprósi, et recúmberet: venit múlier habens alabástrum unguénti nardi spicáti pretiósi, et fracto alabástro, effúdit super caput ejus. Erant autem quidam indígne feréntes intra semetípsos, et dicéntes: S. Ut quid perdítio ista unguénti facta est? Póterat enim unguéntum istud venúmdari plus quam trecéntis denáriis, et dari paupéribus. C. Et fremébant in eam. Jesum autem dixit:

præ-di-cá-tum fú- e-rit Evangé- li- um istud in u-ni-vérso mundo,

et quod fe-cit hæc, narrá-bi-tur in memó-ri- am e-jus.

C. Et Judas Iscariótes, unus de duódecim, ábiit ad summos sacerdótes, ut próderet eum illis. Qui audiéntes, gavísi sunt: et promisérunt ei pecúniam se datúros, et quærébat quómodo illum opportúne tráderet. Et primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt ei discípuli: S. Quo vis eámus, et parémus tibi, ut mandúces pascha?

C. Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis:

✠ I- te in ci- vi- tá-tem: et occúrret vo-bis

homo la-gé-nam aquæ bá- ju-lans, se-quími- ni e- um: et quo-

cúmque intro- í- e-rit, dí-ci- te dómi-no domus, qui- a ma-gíster

di- cit: U-bi est re- fé-cti- o me- a, u- bi pascha cum discí-

pu- lis me- is mandú-cem? Et ipse vo- bis demonstrá- bit cœ-

ná-cu- lum grande, stra- tum: et il- lic pa- rá- te no- bis.

C. Et abiérunt discípuli ejus, et venérunt in civitátem: et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt pascha. Véspere autem facto, venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, et manducántibus, ait Jesus:

✠ Amen di-co vo-bis, qui- a u-nus ex vo-bis tra-det me, qui mandú-cat me-cum.

C. At illi cœpérunt contristári, et dícere ei singulátim: S. Numquid ego? C. Qui ait illis:

✠ Unus ex du- ó-de-cim, qui intíngit me-cum ma-num in ca- tí-no. Et Fí- li- us quidem hó-mi-nis va-dit, sic-ut scriptum est de e- o: væ au-tem hómi- ni il- li, per quem Fi- li- us hómi-nis tra- dé-tur. Bo-num e-rat e- i, si non esset na-tus homo il-le.

C. Et manducántibus illis, accépit Jesus panem: et benedícens fregit, et dedit eis, et ait:

✠ Súmi- te, hoc est corpus me- um.

C. Et accépto cálice, grátias agens dedit eis: et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis:

✠ Hic est sanguis me- us no-vi testaménti, qui pro mul-tis ef-fun-

dé-tur. Amen di-co vo-bis, qui- a jam non bi-bam de hoc ge-ní-

mi-ne vi- tis, usque in di- em il-lum, cum il-lud bi-bam no-vum

in regno De- i.

C. Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum. Et ait eis Jesus:

✠ Omnes scanda- li-za-bími-ni in me in nocte i-sta: qui- a

scriptum est: Percú-ti- am pastó-rem, et dispergéntur o-ves.

Sed postquam re-surré-xe-ro, præcé-dam vos in Ga- li- lǽ- am.

C. Petrus autem ait illi: S. Et si omnes scandalizáti fúerint in te, sed non ego. C. Et ait illi Jesus:

✠ Amen di-co ti- bi, qui- a tu

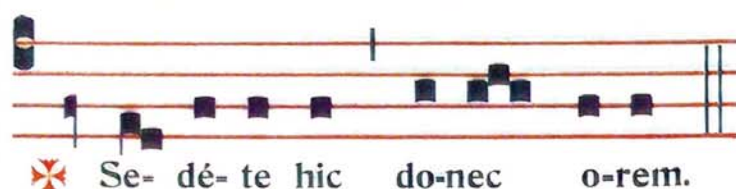
hó-di- e in nocte hac, pri- úsquam gal-lus vo-cem bis dé-de-rit,

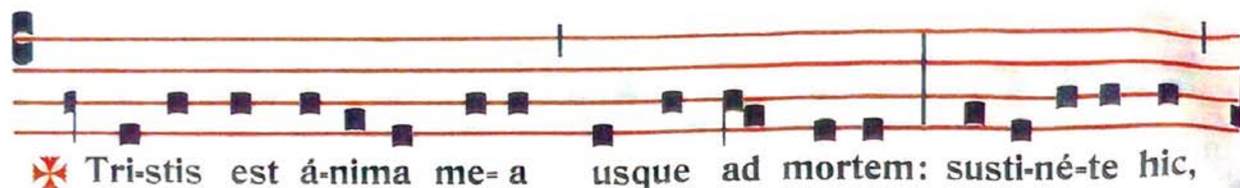
ter me es ne-ga- tú-rus.

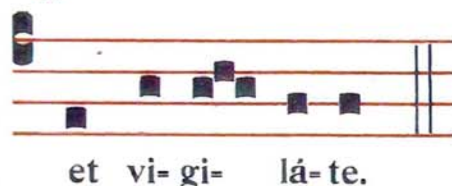
C. At ille ámplius loquebátur: S. Et si oportúerit me simul cómmori tibi, non te negábo.

C. Simíliter autem et omnes dicébant. Et véniunt in prædium, cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis:

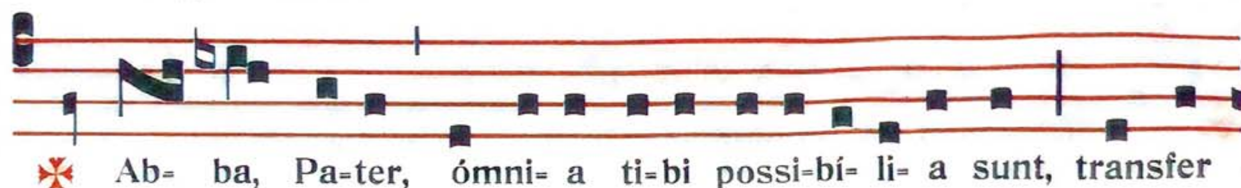
C. Et assúmit Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum: et cœpit pavére, et tædére. Et ait illis:

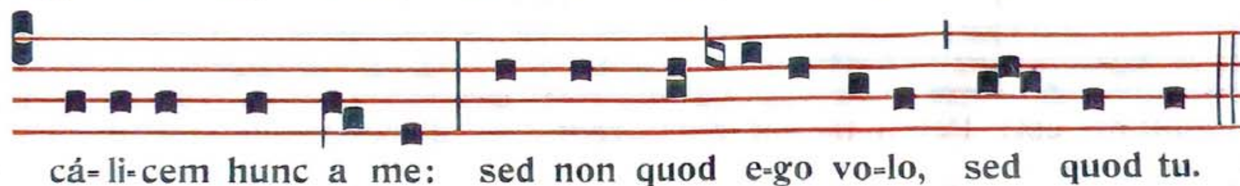

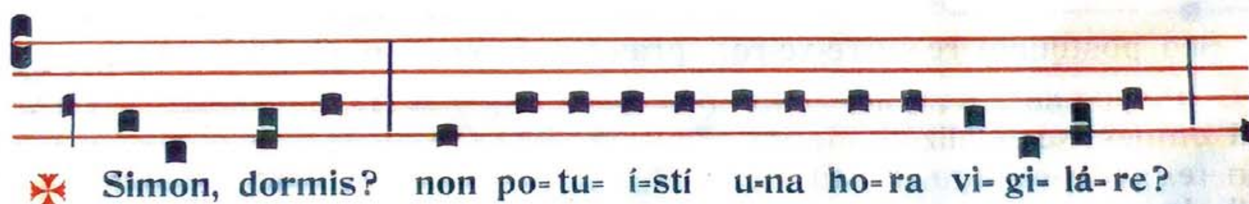

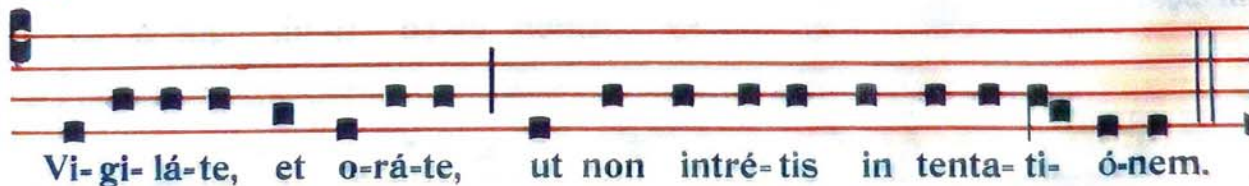
C. Et cum processísset páululum, prócidit super terram: et orábat, ut si fíeri posset, transíret ab eo hora: et dixit:

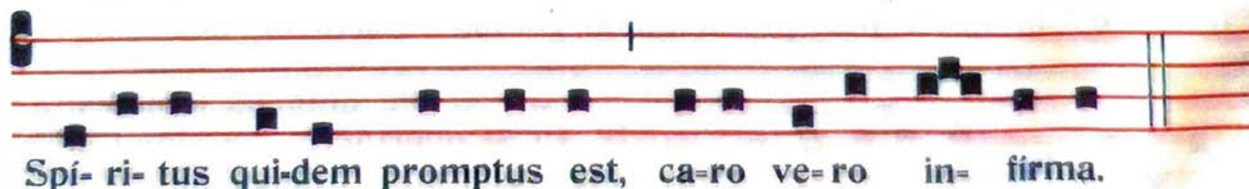

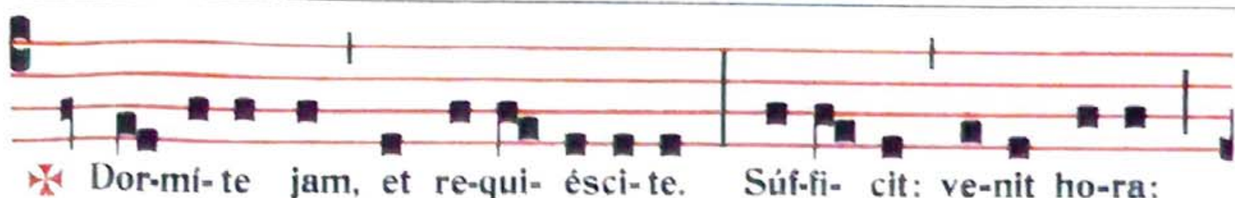
C. Et venit, et invénit eos dormiéntes. Et ait Petro:
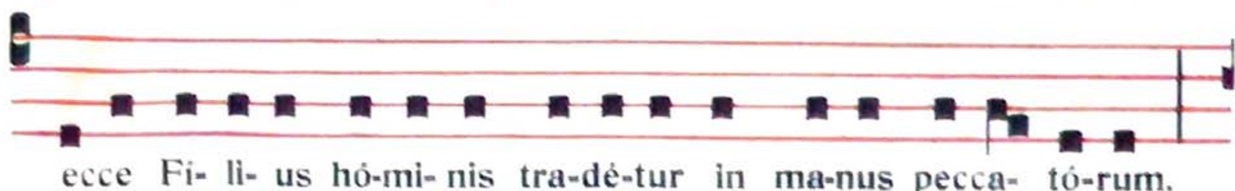

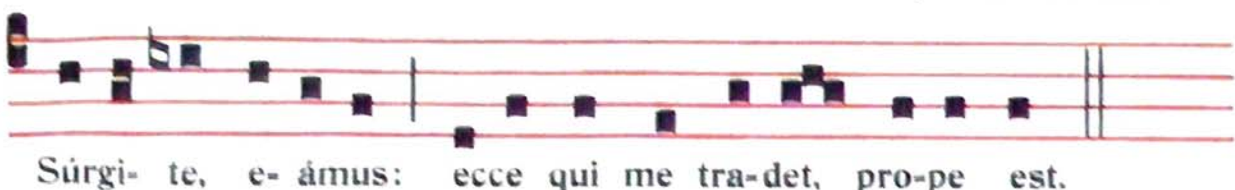

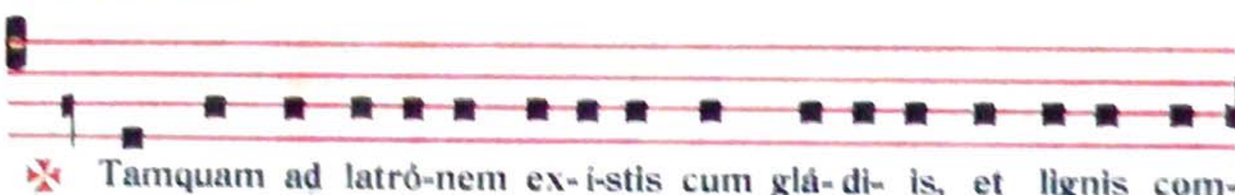
C. Et íterum ábiens orávit, eúmdem sermónem dicens. Et revérsus dénuo invénit eos dormiéntes (erant enim óculi eórum graváti) et ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértio, et ait illis:

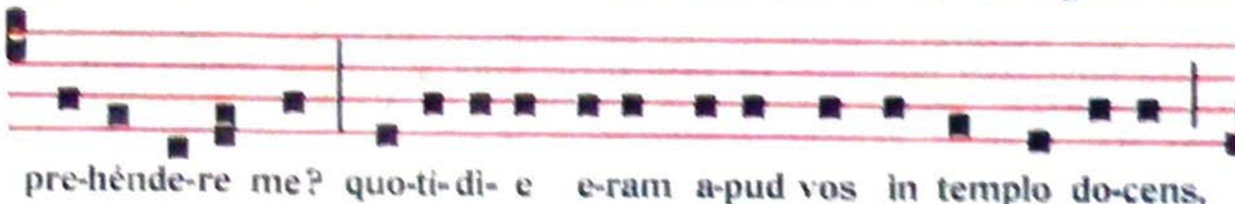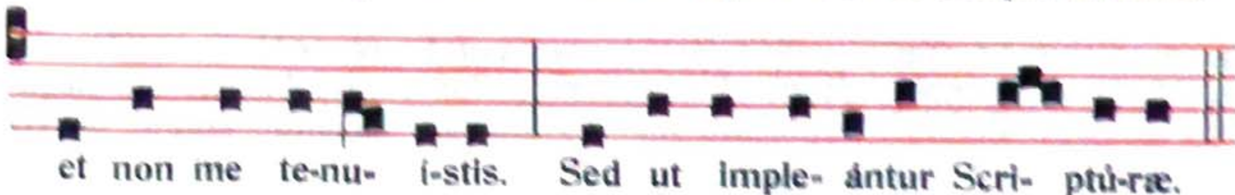

C. Et, adhuc eo loquénte, venit Judas Iscariótes, unus de duódecim, et cum eo turba multa cum gládiis, et lignis, a summis sacerdótibus, et scribis, et senióribus. Déderat autem tráditor ejus signum eis dicens: S. Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum, et dúcite caute. C. Et cum venisset, statim accédens ad eum, ait: S. Ave, Rabbi. C. Et osculátus est eum. At illi manus injecérunt in eum, et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstántibus, edúcens gládium, percússit servum summi sacerdótis: et amputávit illi auriculam. Et respóndens Jesus, ait illis:

C. Tunc discípuli ejus relinquéntes eum, omnes fugérunt. Adoléscens autem quidam sequebátur eum amictus síndone super nudo: et tenuérunt eum. At ille, rejécta síndone, nudus profúgit ab eis. Et adduxérunt Jesum ad summum sacerdótem: et convenérunt omnes sacerdótes, et scribæ, et senióres. Petrus autem a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdótis: et sedébat cum minístris ad ignem, et cale-

faciébat se. Summi vero sacerdótes, et omne concílium, quærébant advérsus Jesum testimónium, ut eum morti tráderent, nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum: et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes: S. Quóniam nos audívimus eum dicéntem: Ego dissólvam templum hoc manufáctum, et per tríduum áliud non manufáctum ædificábo. C. Et non erat convéniens testimónium illórum. Et exsúrgens summus sacérdos in médium, interrogávit Jesum, dicens: S. Non respóndes quidquam ad ea, quæ tibi objiciúntur ab his? C. Ille autem tacébat, et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dixit ei: S. Tu es Christus Fílius Dei benedícti? C. Jesus autem dixit illi:

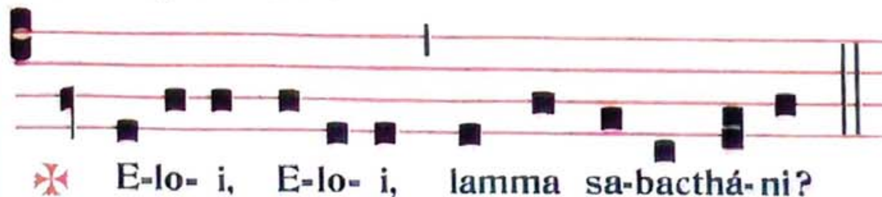
✠ E-go sum: et vi-dé-bi-tis Fí-li-um hómi-nis se-déntem a dextris vir-tú-tis De-i, et ve-ni-éntem cum nú-bi-bus cæ-li.

C. Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua, ait: S. Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? C. Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis. Et cœpérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem ejus, et cólaphis eum cædere et dícere ei: S. Prophetíza. C. Et minístri álapis eum cædébant. Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdótis: et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum, ait: S. Et tu cum Jesu Nazareno eras. C. At ille negávit, dicens: S. Neque scio, neque novi quid dicas. C. Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit, Rursus autem cum vidísset illum ancílla, cœpit dícere circumstántibus: Quia hic ex illis est. At ille íterum negávit. Et post pusíllum rursus qui astábant, dicébant Petro: S. Vere ex illis es: nam et Galilæus es. C. Ille autem cœpit anathematizáre, et juráre: Quia néscio hóminem istum, quem dícitis. Et statim gallus íterum cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, quod díxerat ei Jesus: Priúsquam gallus cantet bis, ter me negábis. Et cœpit flere. Et conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes, cum senióribus, et scribis, et univérso concílio, vinciéntes Jesum, duxérunt, et tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: S. Tu es Rex Judæórum? C. At ille respóndens, ait illi:

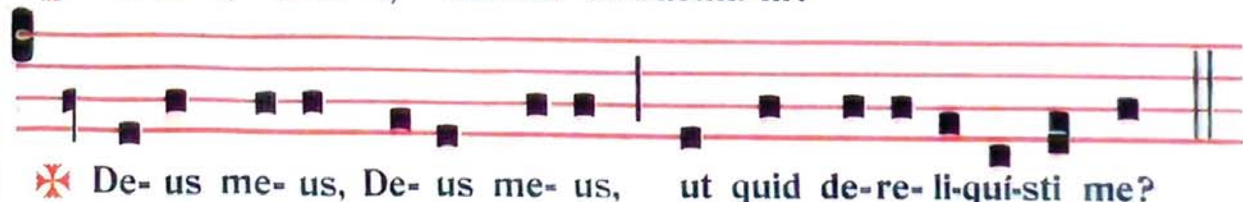
✠ Tu di-cis.

C. Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursum interrogávit eum, dicens:

S. Non respóndes quidquam? vide in quantis te accúsant. C. Jesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus. Per diem autem festum solébat dimíttere illis unum ex vinctis, quemcúmque petiíssent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, qui cum seditiósis erat vinctus, qui in seditióne fécerat homicídium. Et cum ascendísset turba, cœpit rogáre, sicut semper faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis, et dixit: S. Vultis dimíttam vobis Regem Judæórum? C. Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem íterum respóndens, ait illis: S. Quid ergo vultis fáciam Regi Judæórum? C. At illi íterum clamavérunt: S. Crucifíge eum. C. Pilátus vero dicébat illis: S. Quid enim mali fecit? C. At illi magis clamábant: S. Crucifíge eum. C. Pilátus autem volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádidit Jesum flagéllis cæsum, ut crucifigerétur. Mílites autem duxérunt eum in átrium prætórii, et cónvocant totam cohórtem, et índuunt eum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum. Et percutiébant caput ejus arúndine: et conspuébant eum, et ponéntes génua, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura, et induérunt eum vestiméntis suis: et edúcunt illum, ut crucifígerent eum. Et angariavérunt prætereúntem quémpiam, Simónem Cyrenǽum, veniéntem de villa, patrem Alexándri, et Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriæ locus. Et dabant ei bíbere myrrhátum vinum: et non accépit. Et crucifigéntes eum, divisérunt vestiménta ejus, mitténtes sortem super eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia: et crucifixérunt eum. Et erat títulus causæ ejus inscríptus: Rex Judæórum. Et cum eo crucifígunt duos latrónes: unum a dextris, et álium a sinístris ejus. Et impléta est Scriptúra, quæ dicit: Et cum iníquis reputátus est. Et prætereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: C. Vah, qui déstruis templum Dei, et in tribus diébus reædíficas: salvum fac temetípsum, descéndens de cruce. C. Simíliter et summi sacerdótes illudéntes, ad altérutrum cum scribis dicébant: S. Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere. Christus Rex Israël descéndat nunc de cruce, ut videámus, et credámus. C. Et qui cum eo crucifíxi erant, convitiabántur ei. Et facta hora sexta, ténebræ factæ sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Jesus voce magna dicens:

C. Quod est interpretátum:

C. Et quidam de circumstántibus audiéntes, dicébant: S. Ecce, Elíam vocat. C. Currens autem unus, et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálamo, potum dabat ei, dicens: S. Sínite, videámus si véniat Elías ad deponéndum eum. C. Jesus autem emíssa voce magna exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deórsum. Videns autem centúrio, qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset, ait: S. Vere hic homo Fílius Dei erat. C. Erant autem et mulíeres de longe aspiciéntes: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi minóris, et Joseph mater, et Salóme: et cum esset in Galilǽa, sequebántur eum, et ministrábant ei, et áliæ multæ quæ simul cum eo ascénderant Jerosólymam.

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica (pag. 11).

Et cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve quod est ante Sábbatum) venit Joseph ab Arimathǽa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur si jam obiísset. Et accersíto centurióne, interrogávit eum si jam mórtuus esset. Et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Jesu. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

FERIA IV

MAJORIS HEBDOMADÆ

ássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam. In illo témpore: Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébat príncipes sacerdótum, et scribæ, quómodo Jesum interfícerent: timébant vero plebem. Intrávit autem sátanas in Judam, qui cognominabátur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, et locútus est cum princípibus sacerdótum, et magistrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gavísi sunt, et pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quærébat opportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies azymórum, in qua necésse erat occídi pascha. Et misit Petrum, et Joánnem, dicens:

✠ E- úntes pa-rá- te no- bis pascha, ut mandu- cémus.

C. At illi di-xé-runt: S. Ubi vis parémus? C. Et dixit ad eos:

✠ Ecce intro- e- únti-bus vo-bis in ci-vi-tá-tem, occúrret vo-bis

homo qui-dam ámpho-ram aquæ portans: sequími- ni e- um in

domum, in quam intrat, et di-cé- tis pa-tri-famí- li- as domus:

Di- cit ti- bi Ma-gíster: U-bi est di-versó-ri- um, u-bi pascha

cum di-sci-pu-lis me-is mandú-cem? Et ipse osténdet vo-bis

cœ-ná-cu-lum magnum stra-tum, et i-bi pa-rá-te.

C. Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, et paravérunt pascha. Et cum facta esset hora, discúbuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis:

✠ De-si-dé-ri-o de-si-de-rá-vi hoc pascha mandu-cá-re vo-bíscum,

ántequam pá-ti-ar. Di-co e-nim vo-bis, qui-a ex hoc non

mandu-cá-bo il-lud, do-nec imple-á-tur in regno De-i.

C. Et accépto cálice, grátias egit, et dixit:
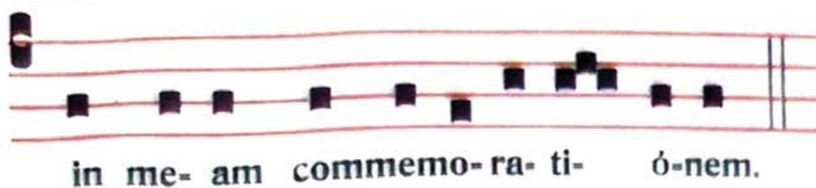
✠ Accí-pi-te, et di-ví-di-te inter vos.

Di-co e-nim vo-bis, quod non bi-bam de ge-ne-ra-ti-ó-ne

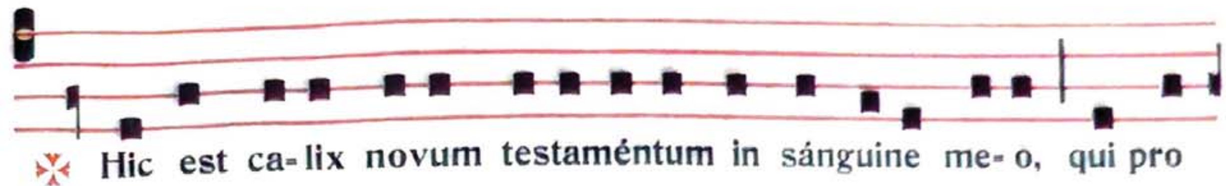
vi-tis, do-nec regnum De-i véni-at.

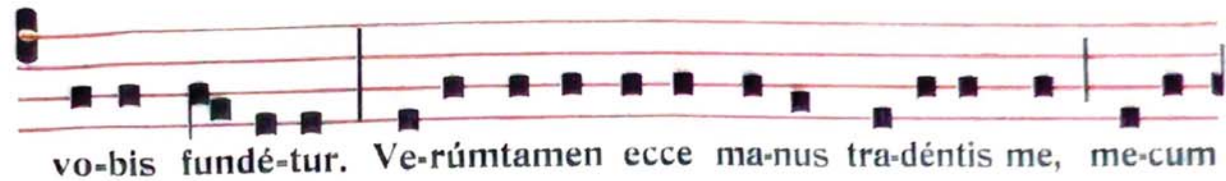
C. Et accépto pane, grátias egit, et fregit, et dedit eis, dicens:

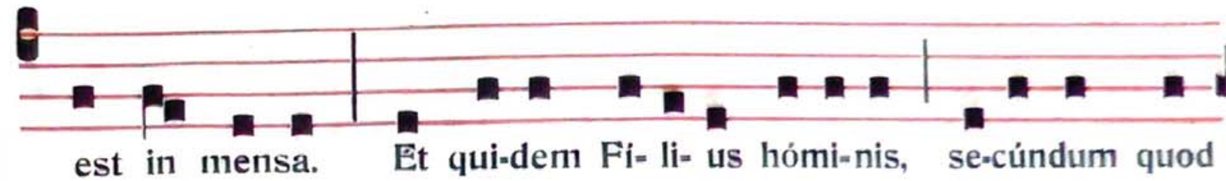
✠ Hoc est corpus me-um, quod pro vo-bis da-tur: hoc fá-ci-te

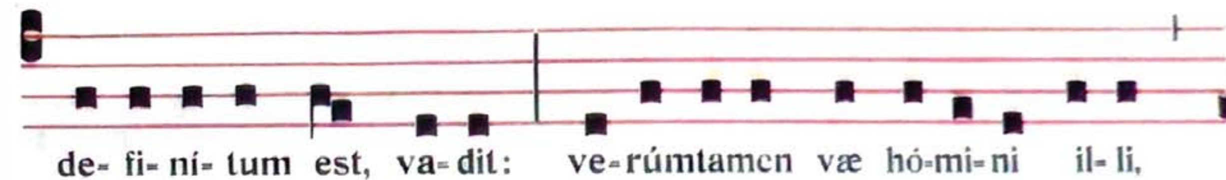

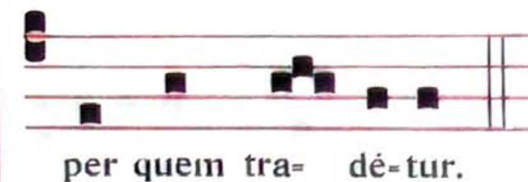
C. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens:
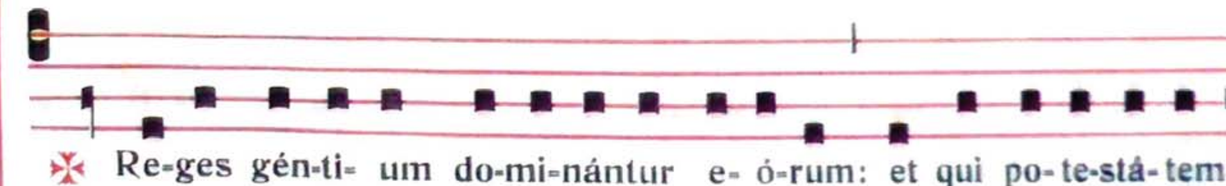

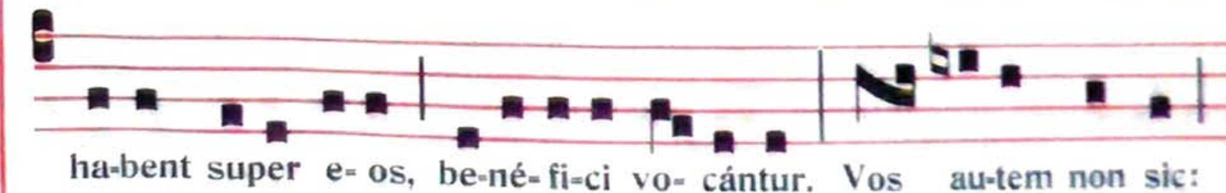

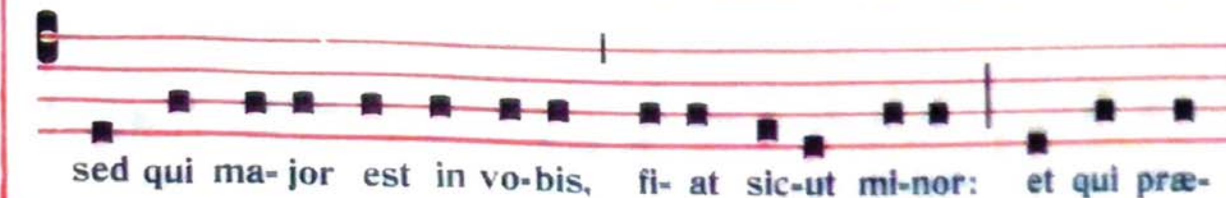

C. Et ipsi cœpérunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis:

céssor est, sic-ut mi-ni-strá-tor. Nam quis ma-jor est, qui re-cúmbit,

an qui mi-nistrat? nonne qui re-cúmbit? Ego au-tem in mé-

di- o vestrum sum, sic-ut qui mi- nístrat: vos au-tem e-stis,

qui permansístis me-cum in tenta-ti- ó-ni-bus me- is Et e-go

di-spó-no vo-bis, sic-ut dispó-su- it mi-hi Pa-ter me- us regnum,

ut edá- tis, et bi-bá- tis su-per mensam me- am in regno me- o,

et se-de- á- tis su-per thro-nos, ju-di-cántes du- ó-de-cim tri-bus

Isra- ël. C. Ait autem Dó-minus: ✠ Simon, Simon, ecce sá-ta-nas expe-

tí-vit vos, ut cribrá-ret sic-ut trí- ti-cum: e-go au-tem ro-gá-vi

pro te, ut non de-fí-ci-at fi-des tu-a: et tu a-liquándo

convérsus, confírma fratres tu-os.

C. Qui dixit ei: S. Dómine, tecum parátus sum, et in cárcerem, et in mortem ire. C. At ille dixit:

✠ Di-co ti-bi, Petre: Non cantá-bit hó-di-e gal-lus, do-nec ter

ábne-ges nosse me.

C. Et dixit eis:

✠ Quando mi-si vos si-ne

sáccu-lo, et pe-ra, et calce-amén-tis, numquid á-li-quid dé-

fu-it vo-bis?

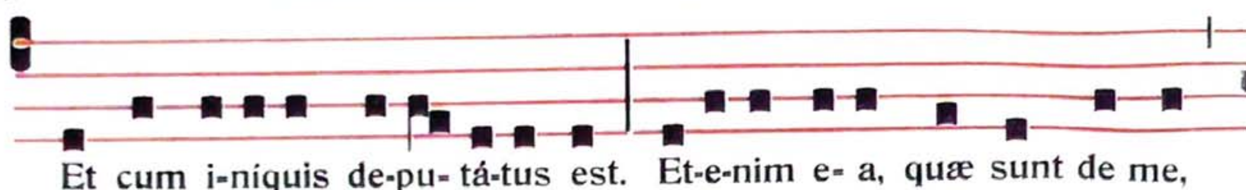
C. At illi dixérunt: S. Nihil. C. Dixit ergo eis:

✠ Sed nunc, qui ha-bet

sáccu-lum, tol-lat simí-li-ter et pe-ram: et qui non ha-bet, vendat

tú-ni-cam su-am, et emat glá-di-um. Di-co e-nim vo-bis,

quóni-am adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet implé-ri in me:

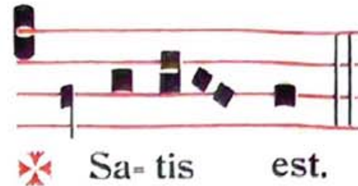

Et cum i-níquis de-pu- tá-tus est. Et-e-nim e- a, quæ sunt de me,

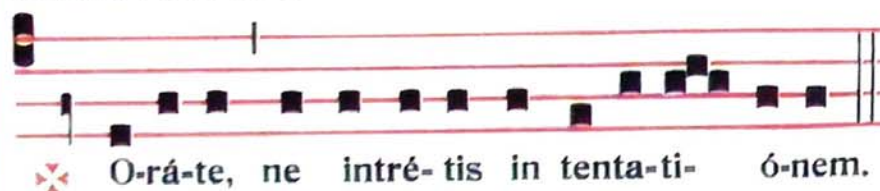
fi-nem ha-bent.

C. At illi dixérunt: S. Dómine, ecce duo gládii hic. C. At ille dixit eis:

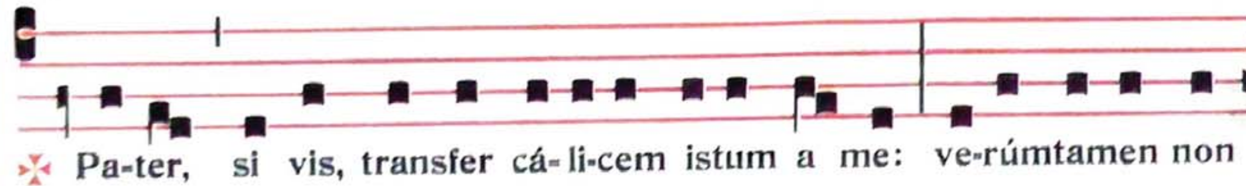
✠ Sa- tis est.

C. Et egréssus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervenísset ad locum, dixit illis:

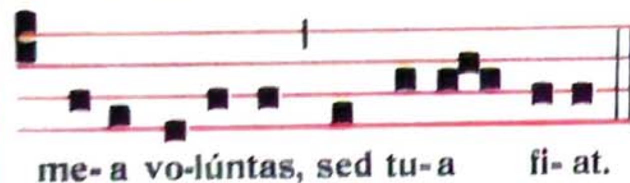

✠ O-rá-te, ne intré- tis in tenta-ti- ó-nem.

C. Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lápidis, et pósitis génibus orábat, dicens:

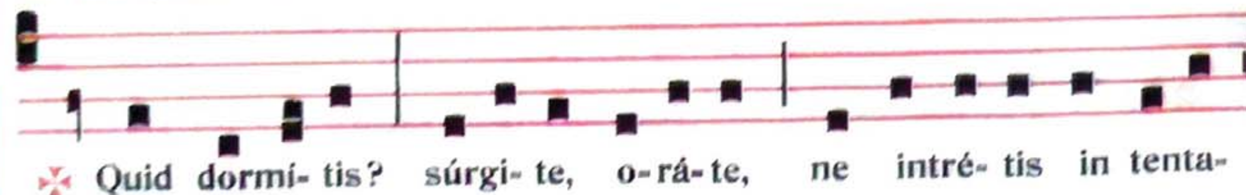

✠ Pa-ter, si vis, transfer cá- li-cem istum a me: ve-rúmtamen non

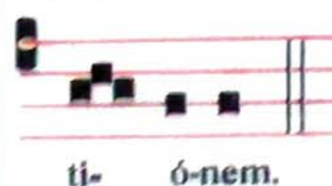

me- a vo-lúntas, sed tu- a fi- at.

C. Appáruit autem illi Angelus de cælo, confórtans eum. Et factus in agonía, prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et cum surrexísset ab oratióne, et venísset ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes præ tristítia. Et ait illis:

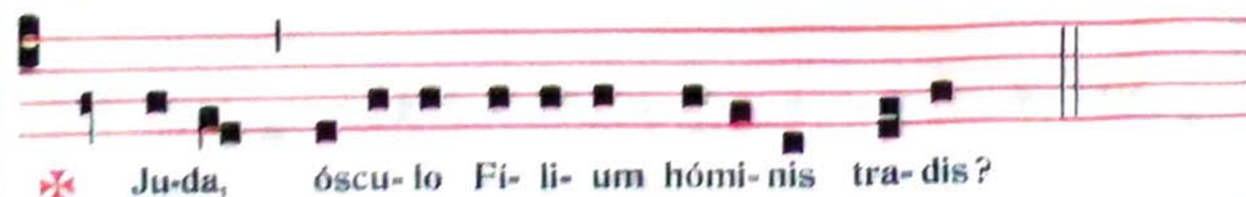

✠ Quid dormí- tis? súrgi- te, o- rá- te, ne intré- tis in tenta-

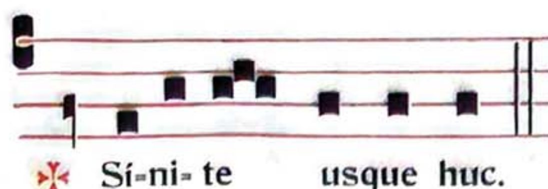
ti- ó-nem.

C. Adhuc eo loquénte, ecce turba: et qui vocabátur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos: et appropinquávit Jesu, ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi:

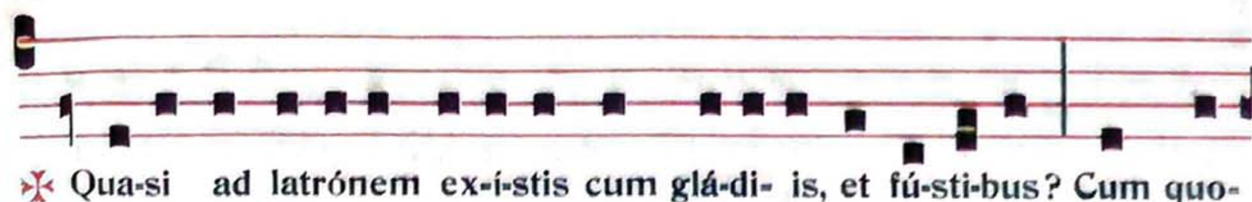

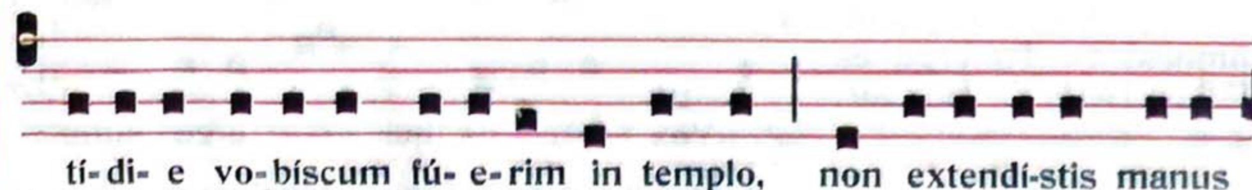
✠ Ju-da, óscu- lo Fí- li- um hómi- nis tra- dis?
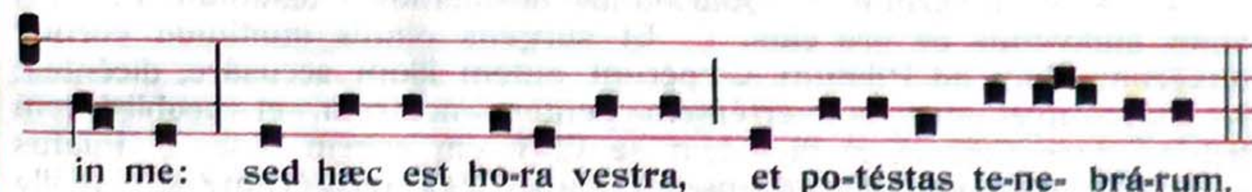
C. Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei: S. Dómine, si percútimus in gládio? C. Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdótum, et amputávit aurículam ejus dézteram. Respóndens autem Jesus, ait:

C. Et cum tetigísset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdótum et magistrátus templi, et senióres:

C. Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum príncipis sacerdótum. Petrus vero sequebátur a longe. Accenso autem igne in médio átrii, et circumsedéntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quædam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intúita, dixit: S. Et hic cum illo erat. C. At ille negávit eum, dicens: S. Múlier, non novi illum. C. Et post pusíllum álius videns eum, dixit: S. Et tu de illis es. C. Petrus vero ait: S. O homo, non sum. C. Et intervállo facto quasi horæ uníus, alius quidam affirmábat, dicens: S. Vere et hic cum illo erat: nam et Galilæus est. C. Et ait Petrus. S. Homo, néscio quid dicis. C. Et contínuo adhuc illo loquénte cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat: Quia priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flevit amáre. Et viri qui tenébant illum, illudébant ei, cædéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant fáciem ejus: et interrogábant eum, dicéntes: S. Prophetíza, quis est, qui te percússit? C. Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis, et príncipes sacerdótum, et scribæ, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: S. Si tu es Christus, dic nobis. C. Et ait illis:

✠ Si vo-bis di-xe-ro, non cre-dé- tis mi-hi: si autem et interro- gá-ve-ro, non respondé-bi- tis mi-hi, neque di-mit- té- tis. Ex hoc au-tem e- rit Fí- li- us hómi-nis se-dens a dextris virtú- tis De- i.

C. Dixérunt autem omnes: S. Tu ergo es Fílius Dei? C. Qui ait:

✠ Vos dí- ci- tis, qui- a e-go sum.

C. At illi dixérunt: S. Quid adhuc desiderámus testimónium? Ipsi enim audívimus de ore ejus. C. Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Cœpérunt autem illum accusáre, dicéntes: S. Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et prohibéntem tribúta dare Cǽsari, et dicéntem se Christum regem esse. C. Pilátus autem interrogávit eum, dicens: S. Tu es Rex Judæórum? C. At ille respóndens, ait:

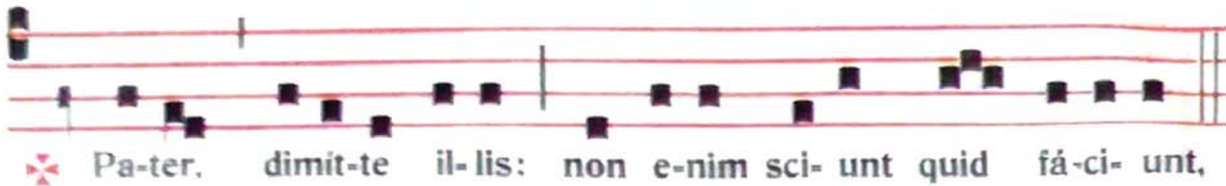
✠ Tu di- cis.

C. Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum, et turbas: S. Nihil invénio causæ in hoc hómine. C. At illi invalescébant, dicéntes: S. Cómmovet pópulum, docens per univérsam Judǽam, incípiens a Galilǽa usque huc. C. Pilátus autem áudiens Galilǽam, interrogávit si homo Galilǽus esset. Et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu gavísus est valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audíerat multa de eo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fíeri. Interrogábat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdótum, et scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo: et illúsit indútum veste alba, et remísit ad Pilátum. Et facti sunt amíci Heródes, et Pilátus in ipsa die: nam ántea inimíci erant ad ínvicem. Pilátus autem convocátis princípibus sacerdótum, et magistrátibus, et plebe, dixit ad illos: C. Obtulístis mihi hunc hóminem, quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérrogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes: nam remísi vos ad illum,
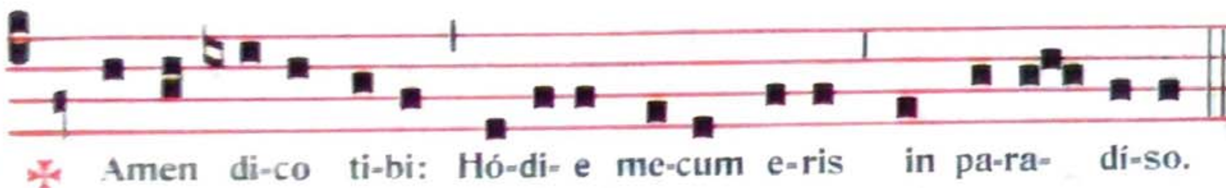
et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam. C. Necésse autem habébat dimíttere eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens: S. Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam. C. Qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte, et homicídium, missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi succlamábant, dicéntes: S. Crucifíge, crucifíge eum. C. Ille autem tértio dixit ad illos: S. Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo: corrípiam ergo illum, et dimíttam. C. At illi instábant vócibus magnis, postulántes ut crucifigerétur. Et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fíeri petitiónem eórum. Dimísit autem illis eum, qui propter homicídium, et seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum vero trádidit voluntáti eórum. Et cum dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem, veniéntem de villa: et imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba pópuli, et mulíerum, quæ plangébant, et lamentabántur eum. Convérsus autem ad illas Jesus dixit:

✠ Fí- li- æ Je-rú-sa-lem, no- lí-te fle-re su-per me, sed super vos ipsas fle-te, et su-per fí- li- os vestros. Quóni- am ecce vé-ni- ent di- es, in quibus di-cent: Be- á-tæ sté-ri- les, et ventres, qui non ge-nu- é-runt, et úbe-ra, quæ non lacta- vé-runt. Tunc incí-pi- ent di- ce-re mónti-bus: Cá-di-te su-per nos: et cól-libus: Ope-rí-te nos. Qui- a si in ví-ri-di ligno hæc fá-ci- unt, in á-ri-do quid fi- et?

C. Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: et latrónes, unum a dextris, et álterum a sinístris. Jesus autem dicébat:

C. Dividéntes vero vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans, et deribébant eum príncipes cum eis, dicéntes: S. Alios salvos fecit: se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus. C. Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes: S. Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. C. Erat autem et superscríptio scripta super eum lítteris græcis, et latínis, et hebráicis: Hic est Rex Judæórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum, dicens: S. Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, et nos. C. Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: S. Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es. Et nos quidem juste, nam digna factis recípimus: hic vero nihil mali gessit. C. Et dicébat ad Jesum: S. Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. C. Et dixit illi Jesus:

C. Erat autem fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol: et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus, ait:

C. Et hæc dicens, exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Videns autem centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens: S. Vere hic homo justus erat. C. Et omnis turba eórum, qui

simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulíeres, quæ secútæ eum erant a Galilǽa, hæc vidéntes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica (pag. 11).

Et ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus et justus: hic non consénserat consílio, et áctibus eórum, ab Arimathǽa civitáte Judǽæ, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu; et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

FERIA VI IN PARASCEVE

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem. In illo tempore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a pontifícibus et pharisǽis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis:

C. Respondérunt ei: S. Jesum Nazarénum. C. Dicit eis Jesus:

C. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos:

C. Illi autem dixérunt: S. Jesum Nazarénum. C. Respóndit Jésus:

C. Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum: et abscídit auriculam ejus dénteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro:

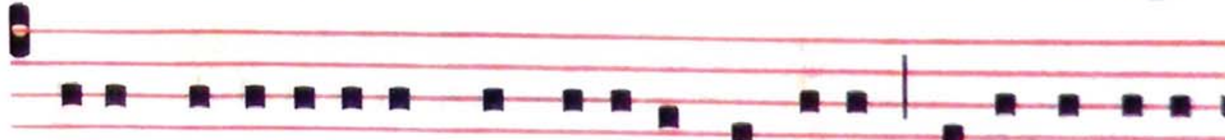

C. Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum, erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judǽis: Quia éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: S. Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? C. Dicit ille: S. Non sum. C. Stabant autem servi, et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se. Erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus:

C. Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes pontífici? Respóndit ei Jesus:

✠ Si ma-le lo-cú-tus sum, testimó-ni- um pérhi-be de ma-lo: si au-tem bene, quid me cæ-dis?

C. Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: S. Numquid et tu ex discípulis ejus es? C. Negávit ille, et dixit: S. Non sum. C. Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus auriculam: S. Nonne ego te vidi in horto cum illo? C. Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: S. Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? C. Respondérunt, et dixérunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. C. Dixit eis Pilátus: S. Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. C. Dixérunt ergo et Judæi: S. Nobis non licet interfícere quemquam. S. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo iterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: S. Tu es Rex Judæórum? C. Respóndit Jesus:

✠ A temet-ípso hoc di-cis, an á-li- i di-xé-runt ti-bi de me?

C. Respóndit Pilátus: S. Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? C. Respóndit Jesus:

✠ Regnum me- um non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum me-um, mi-nistri me- i ú-tique de-certá-rent ut non trá-de-rer Ju-dǽ-is: nunc autem regnum me- um non est hinc.

C. Dixit itaque ei Pilátus: S. Ergo Rex es tu? C. Respóndit Jesus:

✠ Tu di-cis, qui-a Rex sum e-go. Ego in hoc na-tus sum,

et ad hoc ve-ni in mundum, ut testimó-ni-um perhí-be-am ve-

ri-tá-ti: omnis qui est ex ve-ri-tá-te, au-dit vo-cem me-am.
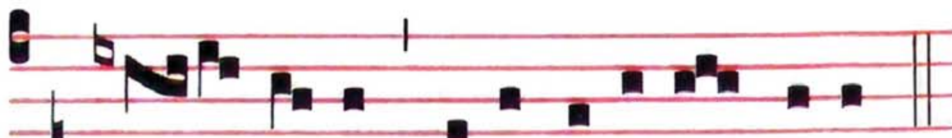
C. Dicit ei Pilátus: S. Quid est véritas? C. Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judǽos, et dicit eis: S. Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? C. Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: S. Non hunc, sed Barábbam. C. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: S. Ave Rex Judæórum. C. Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: S. Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. C. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum). Et dicit eis: S. Ecce homo. C. Cum ergo vidíssent eum pontífices et minístri, clamábant dicéntes: S. Crucífige, crucífige eum. C. Dicit eis Pilátus: S. Accípite eum vos et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam. C. Respondérunt ei Judǽi: S. Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. C. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum: et dixit ad Jesum: S. Unde es tu? C. Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: S. Mihi non lóqueris? nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? C. Respóndit Jesus:

✠ Non ha-bé-res po-testá-tem advérsum me ul-lam, ni-si ti-bi

da-tum esset dé-su-per. Proptér-e-a, qui me trá-di-dit ti-bi,

C. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judǽi autem clamábant dicéntes: S. Si hunc dimíttis, non es amícus Cǽsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cǽsari. C. Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta. Et dicit Judǽis: S. Ecce Rex vester. C. Illi autem clamábant: S. Tolle, tolle, crucífige eum. C. Dicit eis Pilátus: S. Regem vestrum crucifígam? C. Respondérunt pontífices: S. Non habémus regem, nisi Cǽsarem. C. Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt, qui prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum: S. Noli scríbere, Rex Judæórum sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. C. Respóndit Pilátus: S. Quod scripsi, scripsi. C. Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem), et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: S. Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit C. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu, mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ:

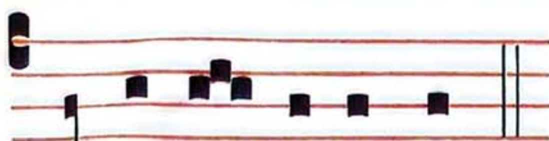
C. Deínde dicit discípulo:

C. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit:

C. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit:

C. Et inclináto cápite, trádidit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Judǽi ergo (quóniam parascéve erat), ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim mágnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur Munda cor meum, sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria, neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.

Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judǽis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

